

i arkivloven som et minimum, så i hvert fald historikerne kan se, hvorfor vi blev snydt, og hvad det var, der skete i sin tid, da det gik galt.

Men det er selvfølgelig en minimal del af det her, og vi må have kigget på de dér selskaber i den sammenhæng, der hedder revision af offentlighedsloven. Det vil jeg godt medgive, og derfor har jeg altså heller ikke ladet det være tilstrækkelig grund til ikke at ville støtte dette forslag, som i en række andre henseender virkelig er udtryk for en forbedring.

Men jeg vil altså godt igen indskærpe over for regeringen, at det ikke er sømmeligt, at man snakker så meget om offentlighed, når det gælder de store overskrifter, og når vi så kommer til de konkrete ting, hvor der virkelig er store penge i det her, så opdager vi, at systemet har lukket sig. Og den dér sag med de offentlige selskaber er altså så alvorlig, at jeg ikke håber, vi skal have Socialdemokratiet i opposition for at få det gennemført.

Jeg er ikke i tvivl om, at hvis de kommer i opposition, vil de stå last og brast med, at vi skal have det her åbnet op. Det er jeg ikke i tvivl om. Men det er lidt ærgerligt, hvis det gang på gang viser sig, at den påstand er rigtig, at hvis man skal lave noget ordentligt for retssikkerheden og noget ordentligt for kulturpolitikken sammen med Socialdemokraterne, skal man have dem i opposition.

Det er ikke en sandhed uden modifikationer. Det er også derfor, vi stemmer for den her lov nu, men jeg håber altså også, den bliver modificeret yderligere ved, at der kommer et smadrigt forslag fra regeringen om, hvad vi nu gør ved den her offentlighedslov. Det har man lovet os år efter år efter år, og som sagt blev det bare en yderligere understregning, da vi opdagede, at ikke engang arkivpligten har man nænnet at pålægge, når det gælder – og så tager vi den – A/S Øresund, A/S Storebælt, DONG for nu at tage nogle af de rigtig store, for slet ikke at snakke om Ørestadsselskabet.

Jeg kan godt love denne her forsamling, at der ligger sjove ting både om økonomien og om beslutningsprocessen. Den har man jo lukket ekstra. Der gjorde man jo oven i købet det sådan til den almindelig underholdning. Jeg ville godt engang se, hvordan det faktisk er foregået. Jeg kan ikke få det at vide, men mit gæt er, at man vidste, der var rummel i entreprenørkredse, fordi man havde sagt, at det her bliver for dyrt. Og det vil komme frem, når vi kommer til licitationen.

Så gætter jeg, men jeg kan ikke få adgang til at få det at vide, at man i Europa-Kommissionen har bestilt en ret til at bruge forsyningsdirektivet i stedet for anlægsgdirektivet. Forsyningsdirektivet kan man nemlig lave lukkede licitationer med. Man kan. Man skal ikke. Og så – fordi man fik lov til at bruge forsyningsdirektivet, det er ingenlunde indlysende hvorfor, men det fik man – gjorde man det lukket, og jeg vil da gerne medgive, at der sad en SF'er i Ørestadens bestyrelse og var med til det her. Hun blev så socialdemokrat af det, det være sagt til skam og skændsel for Socialdemokratiet, når lukketheden kommer yderligere.

Men hermed være altså sagt, at jeg glæder mig til, vi får en ordentlig revision, og den vil selvfølgelig så også omfatte arkivloven. Så om de ting, vi ikke kan få fat i nu, kan vi i hvert fald – når vi engang skal skrive og forklare, hvorfor der på ens gravsten stod, at man havde ret – sige, at vi så har en eller anden historisk grund til at finde ud af, hvad det var, der var årsagen til, at det gik så galt, som det gjorde, med vores og skatteydernes betroede midler.

Keld Albrechtsen (EL):

Man må jo desværre, når man har læst udvalgets betænkning, konstatere, at det er et særdeles pauvert resultat, der er kommet ud af det omfattende arbejde, der har været med hele arkivlovsdiskussionen. Man skal have fat i en endog meget, meget kraftig lup for overhovedet at finde nogen forbedringer i det, som man har været igennem. Og det er selvfølgelig årsagen til, at Enhedslisten har stillet en række ændringsforslag.

Jeg kan oplyse, at når de er stillet uden for betænkningen, så skyldes det det enkle forhold, at Enhedslisten ikke har medlemmer i udvalget.

Ellers havde vi naturligvis gerne stillet dem i betænkningen.

Vi er selvfølgelig især skuffede over, at man fra udvalgets side ikke ville fremrykke fristerne til 25 år, som vi jo foreslår. Det er meget skuffende. Vi forstår slet ikke udvalgets mærkelige omsvøb med hensyn til svarfristerne. Derfor stiller vi også ændringsforslag om en rimelig og ordentlig svarfrist, og så har vi taget et af de punkter op, som var til debat under førstebehandlingen.

Vi er godt klar over, at det ikke vil være muligt at etablere et egentligt klageorgan, som kan træffe endelige afgørelser, men udvalget bør dog have mulighed for at tage stilling til